

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Gserbiske njeđželske łopjeno

W Budyschinje

29. januara 1933

Bauzen

4. njeđžela po tšjoch kralach.

Matth. 8, 23—27.

W mnohich domach našich wořadow podawł, kotryž nam tuto sczenje wopřijuje, we wobrasu pšchedstajeny widzimy. Njebjo je s cymownymi mróčzelemi, s kotrychž błyski kapaju, pšchikryte. Delka pak řo morjo hróřbnje řolmi, a nimoměry wulki a řylny wichor tam řakhadža. Łódžicřka s tymi, kotřiz w nej ředža, je ře řolmami řaž wodžeta a s wichorom řaž ni- cžo tam a řem njetana. We woblicžu łódžnikow řame řtró- řžele a řadwělowanje widžiřch. Płachta je dawno na křuchi, jenož někotře řnadne powořtanky hiřchće na řčežorje wiřaja. Wjěřka řu řo řkamate, a mužřtowo nima wjažy možy nad łó- džicřku. Wřchitřny řrudny łónž wocžakuja. Wle tam řpřědku we łódžicřžy řteji něchto žyłe měrný, jako njebý řadny řtrach hróřnył: Jeřuř. Włňřchćřita, řaž řlónžo řame řa řa řna řo jehow postawa s cžorných, njewjedrořtných mróčželow wuřběhuje. Je- nu řuku je wón wupřchestrěł, řo by wětram a řolmam řařtacz porucřil. Derje budže, řo řebi domjažy prawje huřto řtuton wobras wobhladuja. Pšchetož njeje to wobras řunje řa našch cžakř? Wřmimy, řchtožkuli chžemy: Nařche řamřne řiwjenje, dónř našchego lubeho łuda, wořud nařcheje droheje řyrkwje, wřchitko je s řtutym wobrasom řa řnje dořč řam pšched wocři řtajane. Wbo řola niž cžisće? Bjes dwěla řebi najbóle a najpředny řwonkownu řtronu wobrařa pšchedřtajamy, a řchto chžnył to řomu porokowacz? Tu řež njeje wjele řospomina- nja, řo je to našch wobras. W řola chže wón řam wjažy pšched wocři řtajecř řač jenož hróřbnu řěřbu pšches njemdre řolmi- řta. Pšchede wřchěm drje to, řo je Jeřuř we łódžicřžy, wón, řotřemuž řu wětry a morjo pořkřušchne. Je-li wón pak řam, řchto řo řotom pšches měru bojimy? S pšchicřžinu nařcheje bojosće može řola jenož to bncř, řo jehow njebudžimy. Jeřuř je řehdy řwořim řtyřkřnym wucžomnikam pšchowoł: Wř ma-

łowěrní! Njeh wón to prawje wótřje dženkř nam cžini: Wř małowěrní! Nimacže dha mje we łódžicřžy? Čžohodla mje njebudžicže, řebi řamřm ł pořkřlnjenju? Njeřřym řa řon, řotřemuž řu wětry a morjo pořkřušchne?

Jeřuř řtupi do łódže, a jehow wucžomniřy džěchu řa nim. Woni potajřim řami njejědžechu, ale wón bě pšchi niřh. Wón bě pšchi niřh řež, jako řo njewjedro řběhny a řolmy łódž pšche- plawjachu. Štowo to řa řklicřzi, jako by Jeřuř s řym řicřil, řo mořlo njewjedro pšchicř. Čchtož řo na řlubinu wjeře, dnc- řbi s wichorom a ře řolmami řicřicř. Žyłe měřna řěřba, řotřaž by řama radořč byla, řmě řo jenož řřědřta wocžakowacz. Řa ře to wřchehomóžny řjadowat wřchitřkich wěřow wuřtajil, wěřče niž bjes wotpohlada. Řenož řon, řotřny chžnył abo mořł řtajnje na wěřym bncřy wořtacz, by řo wjeřřchego řtracha řminył. Woniřch na řiwjeřřkim morju je to řinař. S řym dncřbi řo řicřicř. Čchtož to njebý cžinił, by řo pšchelicřil, a huřto by řo řemu řehodla huřjenje řeřchlo. S wichorami dncřbja řež łudý řicřicř. Čchto řu řich řtawilřny druhe řač řa- řiřny wichorow a řolmow? Anjeřowi wucžomniřy měřjachu řehorunja s wichorami a mnohimi druhimi řadžěwřami řicřicř. Wjažy řač řunřčř běřche řim řich Anjeř to dopřěd- řa prařil. Wřchř běřche wón řam to bohacže nařhonił. Řehow wořada njeje řač na dženkřniřch džěń řaneho druheho řlu- bjenja dořtala. Čžohodla řemu řa ře? Pšchewěřřchěm drje řehodla, řo byřimy řo wupřuhowali. Řenož w řhutřnym ři- wjenju može cžłowjeł pořařacz, řchto može. Řehodla řo noř- řemy wobcžewowacz, řo řu wětry a řolmy řu, řunjež na dořč wěmy, řač řtrachne moža wone bncř, a řo w niřh niž jenož wo nařche mořy ale huřto pšches nje dže. Šłowna wěř pšchego wořtawa, řo je Jeřuř we łódžicřžy. Šo njedžiwajřy řehow wuc- žomniřy do řajřchego řtracha pšchicřidžechu, mořlo řam řpoddřiw- ne bncř. Mořjachu abo řmědžachu woni řebi woprawdže mřřlicř, řo řo łódžicřřka ponuri, řotřaž jehow njěže? Wěřče niž.

Na druhej stronje sažo je to sa naš s trošchtom, so kamo jeho wuczomnizy w jeho pšchitomnosći do tajkeho stracha pšchidžechu. Wichory žiwjenja šu ždyn druhdy tak hrósbne, so šebimyšlimy, so je s nami kónz. A tola, ně, njeje kónz. Čžohodla šo tak jara bojicze, wy małowěrní? Čžohodliwa móže bojošć a hroša jenož tam byč, hdžež Jesuž njeje. Čhtóž jeho njeje šobu wšak na žiwjeńšću jěšbu, tón njech hlada, tak šu čžini. To je hubjenny wuspěch s teho, so je šchtó myšlit, so bjes njeho pónđže. Wěmy, kelko jich je, kiž šu tele mēnjenje měli a jo dženka hišćže maja. Žiwjeńška jěšba, myšlimy na šwój šamšny mlodoštny čžab, šdawašče šo nam tak rjana a lohka byč, njebjia módrina nad nami, šo šmējate šlónzo wokoło naš, čžike štawy a myšle w naš, wšchitko to a šnano hišćže to a tamne druhe wješešu jěšbu šarucžešče. A bychuli šo ras mróčakši pošasaše, tak šle drje tola njebudže, a něšchtó wo jěšbe drje tež rošumimy, nam wšchak šo poradži, to bē tak něšak našče mēnjenje. A kaž jenotliwz, tak tež wulki džel luda žiwjenje pošudžuje, s džela šo tym šmējo, kóšiz nješbu jich lohčeho a šwješćneho mēnjenja. Wěmy wšchitzy, so je tu jara wulki smylk. Wichory a žolmiška naš tak trašcha. šo šo nam štyšćže. Kaš je to šle! Ale, luby šchešćžijano, tak tola pola tebe nješmēlo a njetriebašo byč! Ty šy tola Knješa Jesuša šebi na pucž žiwjeńški šobu wšak, šy tola wjele kóčž špěwak: Jesu, přjedy dži nam tu na šemi. A nadžijomnje jemu šřjedž jěšby nješby s kóčže šasaš abo šamo jeho wuštoršak! Šdy budžišče šo to štašo, by to wěšo jara šrudnje bylo, a njebych wjedžak, šchtó mohł čži radžicž, tak by šo šwojeje bojošćže šminy. Tak njemudry drje paš tola nješby byl. Potom paš šo tež njetriebašch pšches wšchu měru štrachowacž, šhiba šo tebi poroš Knješowy placži: Ty małowěrnny, šchtó šo tak jara bojišch? O wy lubi šchešćžijenjo, nimacže dha woprawdže Jesuša we kóčžicžny?

Ubo ma našcha bojošć šwój šorjeń w tym, so Jesuž pšch: wšchěch wětrach a žolmach špi? Pšchetož tak našcha štawišna praji. Wětry njech šowrjachu a žolmy njech šo walachu njemdrje, kaž čžnychu, to jeho poš šdaczju njemylešče. Wón tak s měrom špašče kaž džěčžo w macžeńnym klinje. A tak by wón to njednyrbjal? Pšchetož jelišo šchtó, móžešče wón, kiž šo štajnje w ruzny šwojeho njebjěškeho Wótza štejo wjedžešče. prajicž: Ša ležu a špiu žyle s měrom; pšchetož ty šam, Knježe, pošhašch mi, so bjes štarošćže bydli. Wuczomnizy še wšchej mozu wješłowachu, jedny druheho napominašče, so njeby wušak, ale Knjes ani štawčžia njehibny, haj, ani šlowčžla do tuteho jich napinanja njerjekny, ale špašče, jako žyla nuša jeho njeby ani prošška nastupaša. Wěšo móžachu šebi wuczomnizy prajicž: Šdyž našch Knjes tak s měrom drěma, njemóže štrach pšchewulki byč, ale tak my ščžimy, hdyž šami na wěštnym měštnje štejimy. Čžlowjek, kiž je w najwjetšim štrach šyaneje šrwě, je drje mnohim še špošojazyym pšchikladom, ale lubšho tola kóčdemu je, so wón šobu wšchu prošžu naložuje, so by šo nušy wotpošhašo. Šlónčžnje paš wuczomnizy Knješa wubudžichu: Pošhaj nam, my kónz wošmjemy. To drje njebešče žana šylna wěra, šotraž šo tu pošasa, ale wěra tola bē, a tajša je na kóčžny pad šepšcha hacž njewěra. Pšchetož šlaba wěra móže pošozniška šawoščakž. Njemohla to našcha maša a šnadna wěra tež? Wy małowěrnny, čžohodla mje š waschemu šamšnemu pošylnjenju njebudžicže? Tak šo na štajnosći Knjes dženska naš prašcha. Šam džē je tež tak, jako by Knjes špaš; wo tym, so by wón še šwojeje wšchomóžnej ruku do naščeje nušy pšchimaš, mašo doščž šacžuwamy. A tak radži bychmy to šacžuwali, s kažkej radoščžu to witali! Jeho pšchecžiwizy bychu to derje pnt-

nyli. Tak paš šmy my štrachli a woni šu šhrošli, a byrnjež nuša hišćže wjetšcha byla. Wěmy drje, widžimy drje, so šo pola naš wšcho móžne a njemóžne štawa, so by šo nušy wobarako, ale jene šo nještawa abo jara šnadnje, šchtóž měšo šo pošede wšchem štawacž: Jesuž, prawny pošoznik, šo njebudži. Najšepšchi pošoznik w nušy je a woštanje Wóh, tak drje rjane hróncžko na ščženje w domach wšžaze praji, ale ša naložujomne heššo šo njetrieba. Knjes šam wšchak našče budjenje njetrieba, ale my jo trjebamy, šebi š pošylnjenju. Tuž paš tež jo kručže čžimny! Wy małowěrnny, čžohodla mje njebudžicže, šebi š pošylnjenju?

Nješšym ja tón, šotremuž šu wětry a morjo pošklusčne? Šako bē nuša najwjetšcha a wuczomnizy bēchu jeho wubudžili, wón štany a wobhrošny wětram a morju, a wšchitko wočžichny, tak tu čžitamny. To šeka, woni buchu wšchitzy s čžěšna wumóženi. To njeje šo jenož junšróčž štašo. Kelko wšchorow šo w pšchichodnym čžaku šbēhny, tak něšotryžkuli ras wšebje tež jeho šwěrnny šdychowachu: Knježe, pošhaj nam, my kónz wošmjemy! Pšchi tym je šo wěšo tež štašo, so wěž tak nje wotbēža kaž je nam tu dženska wopišane. Tak něšotra šódž šo ponuri a s njej lubi a šwěrnny ludžo, tež mnošny šwěrnny wuczomnizy Knješowi, ale wjele hušćžičho woni to našhonichu, so wón jich wumóh a wšchitko woczichny. A ty a ja šmój to tež našhonikoj a móžemoj tež ša pšchichod s tym licžicž, runjež bylo namaj najštyšćnišcho we wutrobje. Pšchetož tak bē a je a budže, so je wón s knješom a ničtó drugi. Našch Šbóžnik šo žaneho čžěšna njeboji. Wšchě napšchecžiwjenja maja š temu šklucžicž, so by šo jeho krašnosć šjewiša. Tež to, šchtóž dženska naš trašchi, to, šchtóž ma dženska jeho wošada na šemi pšchetracž, šo junu w žyle hinašchim šwětle pošaze. Jesušowe šłowo hišćče pošaci: Nješšym čži prajik, hdy by wěriš, by moju krašnosć wohladaš?

Čžohodla šo tak jara bojicže? šo Knjes šwojich wuczomnikow tehdy praščešče. Wotmošwu na tuto praščenje woni jemu s ertom njedachu. Tuž da wón ju jim šam: Wy małowěrnny! Na tym tam šaleža, na tym tež dženska a pšchezo šaleži. My paš nadžijomnje nětko wěmy, hdže šchpak ščžil. Njech nam Wóh to špóšnacž da, tak mašo kručže šmy s nim šwjajani! Naš móže jenož to wumóž: Nješój šo, jeno wěš!

Šamjeń.

M. w B.

Twjerdžišna Kladsfo a jeje jaty.

Do šchlešćlich hór šklusheja tež Kladske Horny. W tak mjenowanej Kladskej hórškej kóšlinje, pošes šotruž šorhaza a džiwja Nyša šchumi, leži pruška twjerdžišna Glatz, šotruž maja ša nješchewinjomnu. Twjerdžišnu štej drje čžłowškej ruzny šwarikoj, ale štej ju šřjedža nutšwarikoj do twjerdžišny, šotruž Boža ruka natwari še škališnami a horiškami.

Tuta Kladska hórška kóšlina je tehodla tež trochu wot druheho šwěta dželena. Čhtóž paš něšš tam ša tošštnymi murjemi a šylnymi želešnyymi šěšnyami twjerdžišny Kladsfo šedži, tón je kaž s čžłowještwa wuštorčženny, tón je, kaž šo by byl žiwy pošřjebany. Čhtóž jeho wóčžny widžitej, je šama twjerdžišna, s šotrež njeje móžno wučeknyčž. Wěda wbohemu, kiž je na tutej twjerdžišnje jaty! Wšcho wokoło njeho woša: „Šaneje nadžije njeje ša tebe! Šaneje nadžije!“ —

Bjes nadžije bē šohodla tež poškownik von Massenbach, kiž bē w přenič lětach šańđženeho lěšštotka ša wrotami a šěšnyami tuteje twjerdžišny jaty. Došelž bē škala ššchidžil a šraj pošchradžil, bēchu jeho tam šawřeli. Došelž bē tež škala Šjedriča Wilhelma III. wošobinšzy pšchimaš, bē s tym a došla še šwojim šadžerženjom do nješnadny tuteho wjetšcha

pschischof. Esudnizy běchu jeho na cžař žiwjenja k hamot-
nemu, czeřkemu jastwu sařudžili.

Četa dołho tam hižo ředžeřche w hamotnořci řwojeho
jastwa, njemějo žaneho trořhta, žaneje nadžije. Žana
hwěřda nadžije řo jemu njeřboleřche na njebju žiwjenja;
přchetož wón bě njewěrjazy a duchownje morwy. Jeničke
knihi běchu jemu do hamotneho jastwa dali: Bibliju. Tola
řwopředka teř w tutnyh jeničklych knihach njecžitasche. A jako
řo pořdžiřcho jich přchimařche a w nich cžitarsche, cžinjelsche to
jenož, řo by cžař přchecžinił a wořtudže wobarał; haj, huřto
to cžinjelsche, řuby řchipjo přchecžiwjo Bohu, kotrehož jemu
Biblija přchipowjedarsche.

Ale ta nuřa, ta tynna nuřa, tuto pařtyrřke přhycžatko
Bože, kotrež je hižo tať někotru řabludženu wowzu se řadka
cžlowjekow, k Bohu řehnało, řacžeri teř tutoho polkownika
von Massenbach k Bohu. Cžim dlěhe wón w tutnyh knihach
cžitarsche, cžim bóle cžujelsche wón, tať Boža ruřa zunjo a řa-
hodnje řa jeho řerej a bjestrosčtnej wutrobu přchimařche. —

Novembra bě. Ğrubo bě a wichory horyřachu. S Ğobr-
řkich Ğor řorkachu wichoriřka do twjerdžiřny. Deřchžika řo
lijeřche. Delełach mjes řkalami horyřelsche řylniřcho a řyl-
niřcho džiwa Ğyřa. Bjes řpanja waleřche řo polkownik na
řwojim lěhwje. Kaž to tam wonkach luty njeměr a hořk tať
teř nutřkach w nim. Ğeho žyke žiwjenje řjewi řo jemu; wo-
bras po wobrasu přchindže jemu přched wocži. Wón řebi
wuřna, řo je tať někotry řrócz řmylił a řhřeřchil. A wón
řpójna, řchto bě řorjeń a řpocžatł jeho nuřy a hubjeńřtwa był:
mjenujzy to, řo bě wón Boha wopuřchcžil. S tym bě řo wřcho
njedobre a wřcho njeřbožo řapocžalo! K přenjemu rařej w je-
ho žiwjenju bu jeho wutroba mjehka, buřchtej jeho wócžzy
řylřow polnej! Eřnyřy pokuty to běchu.

Ğatny řtany ře řwojeho lěhwa, wřa Bibliju a ju wocžini.
Eřchtož jeho wócžzy wuhladatej, je ř 50. řřalma 15. řchucžka:
„A wołaj řo ře mni w cžařu teje nuřy, dha řhy řa cže wu-
móz, a ty dyrřiřch mje řhwalicž.“

To dopřchewinje jeho. W najřkubřchim řwojeje wutro-
by řapřchimnjeny, řwjeřy řo wón na řwojej koleni a — cžini
něřchto, řchtož njebě wot řwojich džečžazyřch lět, řem wjazzy
cžinił: řo modli. A Bóh, tón hnadny a řmilny Bóh, přched
kotrymž teř najřkubřche řhibanje pokutneje a pokorneje wu-
troby řhowane njewořtanye a řazpiene njeje, je wuřřchchaf
wołanje tutoho cžlowjeka, kotrež řo přches wichory a deřchže
ře řkalneje twjerdžiřny Ğladřko k njemu dobywarsche. A tole
řatny teř bórřny řhoni a řacžy. (Přchichodnje dale.)

Ğa Ğipřčzanřke Miřijonřtvo.

Stoletne woprowanje podarmo? S tutym prařchenjom
je Ğipřčzanřke Miřijonřtvo namořkwjenje wupóřkalo, dale
džełacz a řkladowacz řa jeho miřijonřke džeło. Wono naležnje
prořny, řo jo njebnyřchy wopuřchcžili w jeho nuřy, do kotre-
jež je teř wono ř nasřhim cžařom přchihčła.

Trjeba je jenož, řo 600 000 cžlowjekow — tať wono pi-
řche — meřacžnje 10 pj. dari; to wunjeře řa lěto 720 000 řr.
S tym je Ğipřčzanřkemu Miřijonřtwu pomhane.

Ğa tute Eberli dawa wono teř tynki ř heřkom: „Wuřho-
wajcže Miřijonřtvo přched rořpadom! — Darujcže meřacžnje
10 pj. řa Ğipřčzanřke Miřijonřtvo!“

Wějo móže kóždy řwój dar řwojemu wořadnemu řara-
rjej teř bjes tuteje tynki kóždy cžař wotedacz. Ale řchtož by
čhył tajku tynku meřč, tomu řa řarať wobřtara.

S tutej prořtwu čže Miřijonřtvo řebi wořebje teř to wu-
prořhcz, řo bychu řo dary bórřny dale a řo njewořřorkowaře.

Je-li Bóh řa nař, řchto móže přchecžiwjo nam bycz!

Ğdnž Bóh řa nař, řchto nam wadži
Eřeho njepřchecžela móz?
S Bohom řo nam derje radži!
Njeje wón nař lubny Wótž,
Ğdnž nam ř wěcznej' lubořcže,
Eřyna řwojoh póřcžele,
Řiž wřa na řo hařbu, řměchi,
Čzerpjelsche řa nařche řrěchi?

Bóh je ř nami! Řajka hnada!
Ğlajcže, mamy Ešbóžnika!
Ğeřuř pomha ř hřeřchnoh' pada,
Řiž řo na njoh' řpuřchcža.
Dw pod řchřitom pařtyrřja
Wowařa je wřcha řbožowna,
Wě řo w řpyłowanjach duřzy
Eřhowana w jeho ruřy!

Bóh řa nař! tuž w jeho mjenje
Čhžemy řwój řchřiž na řo wřacz!
Wřchaf přche nařche řamóženje
Njebudže nař pruhowacz!
Wótž řam řa nař wuřwoli
W řwojej bóřřkej mudrořcži —
Na to řałožmy řej wěru! —
Bucz, řiž wjedže k řbóžnom' meřu. S. B.

Ğe řwěta.

Kotre ř powjeřcžow wo podenđženjach na řwěcže řu drie
něřkle te, kotrež něřchto wořebite a nadpadne a řdobom po-
tajne wořjewjeja? Ğyřřlu řebi te, kotrež w pořlednim cžařu
přchego řařo powjedaja, řo řo kóžde pala. Njeje to kóždemu
nadpadne? A njeje to řpodžiwne? Prajidmo ma prawo, řo
jene njeřbože řenje řame njepřchindže. Haj, dyrřiřch řamo
prawo dacž druhemu prajidmu, řo řo něřchto, Ğdnž řo řjewi,
hnyřdom ř cžrijódamu řewi.

Ğajimaze to wobkedžbowanja a nařhonjenja. Eřnadž
přchi řkladnořcži nadrobniřcho wo tym piřamny. Abo čže nam
tu řchto řwoje nařhonjenje a meńjenje řjewicž?

Žyrkej a řtat.

S Ğannoverřkeje žyrkwje. Ğařtupjerjo žyrkwje a wořa-
dow řu tu mełi dólhe a cžeřke wuradžowanja wo wřchelaklych
prařchenjach. Mjes druhim přchi tym wobřamknyřchu wořje-
wjenje na wřchěřch wořadnyřch. Tuto řeka: „Džeń krajneje
žyrkwje prořny wořadny a kóždeho jenotliweho wořadneho na-
ležnje, wuřnacž řjawne a wjeřbole wuřnacže k žyrkwu a k Ewan-
gelijej ř tym, řo porjadnje ře mřchi řhodža. Žyrkej a lud trje-
batej dženřa bóle hačž Ğdn přjedny tajke wobřwědcženje řwě-
ry a přchesjednořcže. Ğny řmy přchewědcženi: Nařcheho luda
přchichod budže tajki, tajkiž wón budže přchecžiwjo ewangelijej!

Wřchelake ř bliřta a řalofa.

S Drieždžan. Tudomne tow. „Čžornobóh“ ew. Eserbow
wotme w řurli „Tanž-Inřtitut Ğrenike“ 7. jan. řwój derje
poradženy řodowny řwjedžeń. Eserbřli „Rumpodich“ běřche
teř přchijěl lubnym řerbřkim džečžom wobradžicž, a njeje tón
řrócz ř darami lutował. S džełaknej wutrobu reřwachu džečži,
w nařchej nam drohej ewang. drařcži řdrařcžene, nařche řerbřke
ludowe reje, pořajujo „Rumpodichej“, tať řu řwojim řar-

štim džaŕowne. Młodźina pšchedstaji t prěnjemu rasej pšchedstajeny dźiwadłowny fruch w jonym jednanju: „Braschczik je fej Kobela, holzu pak wón njedosta“, spižany wot ěobustawa A. Waterja-Lomsczansteho. Spižowaczel hraješche ěam ělownu ról, a móže ěo prajicź, so je to žortny fruch t ludoweho žiwjenja evang. Eserbow. Tež tu mějachu ěerbške drašty ěwoje prawo a jich pižanosć porjeńšchi niz jenož tón rjany fruch, ale tež žyly wjeczor. Hodowne spěwny a deflamazije, ěerbške a němške wot ěerbškich dźeczi, wobwěnzowachu pěkny ěwjedzeńt. Wutrobny dźak pak ěerbštemu rumpodichej t próstwu, so by sa lěto sažo pšchijět. J. S. S.—

S Malešez. Zyrkwinske powjescze t lěta 1932. Eslědowaze licžby, pšchi kotrychž ěo w spinkach stejaze na lěto 1931 pozahuja, wažne pucze wošnamjenja, kiž ěu ěo pod Božim žohnowanjom w našej wožadze stafe: 27 (23) dźeczi ěu ěo t ěwjatej ěchczenizy pšchinješte, 9 (9) wěrowanškich porow je t wołtarjej pšchistupilo, 17 (12) wožobow, mjes nimi 2 morwej narodženej dźeczatzy a 13 dorosćenych (najstaršcha bjes mało dnjow 85 lět) ěo polhowało. A Božemu wotkasanju je 1334 wožobow (1235) pšchichło, a to 558 mužškich a 776 žónškich, 12 přeni krócź, 75 wožebje. Pšchi zyrkwinskich kolektach je ěo 283 hriwnow škladowało, wšche teho sa našu zyrkej a šutki zyrkwinskeje a ěhećcijanškeje lubošće 266 hr., mjes tutymi 72 hriwnow pšchi domjazej šberzy sa Gustav-Udolške towašstwo. Njech ěo japošchtolške ělowo nad wšchěmi, kotřiž ěu w zyrkwinskim šjednocženju tu won a nuts kšobžili, dopjelni: Tehodla šće wy šbergarjo t tymi ěwjatymi a Boži domjazny.

S Barta. Narodžilo je ěo w lěcze 1932 w našej wožadze 46 dźeczi (10 wjaz hacž 1931), a to 22 hólczkow a 24 hólczkow. Pšchpowjedało je ěo 21 (1931: 11) ělubjennyh porow, t kotrychž bu 12 w našim Božim domje wěrowaných (4 wjazny hacž 1931). Konfirmandow bě 24 paczerškich dźeczi. Semrělo je 25 wožadnych (1931: 29), t kotrychž je ěo kšowalo 23 paršchonow na našim pohrjebnišchcžu, 1 na Klufšchanškim a 1 na ěrodžišchcžanškim. Najstaršcha wožoba bě 88 lět 4 měž a 14 dnjow štara. Spowjednych běšche 1637 (1931: 1450) a to 719 mužow a 918 žonow abo 909 na ěerbškim a 728 na němškim. 69 wožadnych ěwjeczešche šwonka Božeho domu Bože wotkasanje. — Bohate dary ěu ěo wotodate se šberki, šchtož tež je šnamjo wulkeje lubošće t našej zyrkwi a t Božemu kraleštwu. Bóh žohnuj našu wožad!

S Budeštez. W našej wožadze ěu ěo w lěcze 1932 narodžile 86 dźeczi, w lěcze 1931 běchu 119 a do wójny pšches 200! Mjes tutymi 86 dźeczimi běchu 48 hólzny a 38 hólzny. 16 dźeczi běchu njemandželšny narodžene. Konfirmirowaných bě 59 dźeczi laž lěto přjedny, ale 1928 běchu hišchcze 146 dźeczi. Wěrowanjow bě 42 (39), kšowali ěu ěo 79, 36 mužškich, 33 žónškich a 10 dźeczi. A Božemu blidu mějachu ěo 4 479, mjes nimi 1864 mužškich a 2615 žónškich. Domach ěwjecžachy ěwjate Bože wotkasanje 194. Wšchě šberki a dary wunješechu wošoło 4300 hr. Tuta licžba rěczi wo wulkej lubošći daricželow. Bóh šaplacž wšchu lubošć a žohnuj dary a daricželow bohacze.

S ěrodžišchcža. W našej wožadze, kotraž ma po poslednim ludlicženju 1934 evangeliškich dušchow, je ěo w lěcze 1932 37 dźeczi narodžilo, 7 wjazny hacž w lěcze 1931, mjes nimi 8 njemandželškich a to 23 hólzow a 14 hólzow. Pšchpowjedanjow bě 11, 7 mjenje, wěrowanjow 5, 5 mjenje. Semrělo je 27 wožadnych, 6 wjazny. Polhowaných bu 33 wožobow, 10 wjazny. Mjes polhowanymi bě 7 dźeczi a 26 dorosćených. Najwšchšcha štaroba bě 88 lět 3 měžazy a 25

dnjow. A Božemu blidu bě 1818 wožadnych, 77 mjenje, a to 758 mužškich a 1060 žónškich. Pšchi ěerbškich špowjedžach ěo wobdželi 1278 wožobow, 120 mjenje, a pšchi němškich 540, 43 wjazny. Domach woprawjených bě 96, 10 wjazny, a to 93 Eserbow a 3 Němzy. Ešwój kšchczenški ělub wobnowi 19 dźeczi, 13 mjenje. Na ěerbškej konfirmaziji ěo wobdželi 6 dźeczi, 5 mjenje a na němškej 13, 8 mjenje. Kolekty wunješechu 819,80 hr., 38 hr. wjazny hacž loni. Wšchšche teho je ěo sa zyrkej, sa zyrkwinske tepjenje a sa wěrowanške biblije 398,35 hr. nadawało. Sa mišijonšstwo mjes. pohanami je ěo pšchi špowjedžach a woprawjenjach a wot čžitarjow mišijonškeho Požola, kotrychž je 76, 500 hr. woprowało a škóncžnje je ěo wot zyrkwinskich přjódštejerjow sa šymšku nušnu pomoz 184,30 hr. našběrało. Wšchškim woporliwym wožadnym laž tež wšchškim nješebicžnym šberarjam ělušcha dźak zyrkwe.

S Ketliž. Licžby w () pozahuja ěo na lěto 1931. W l. 1932 ěo tu narodži 80 dźeczi (86) a to 39 hólzow a 41 hólzow. Konfirmandow bě 39 (55), wěrowanjow bě 38 (54). Wumrělo je 51 (50) wožobow, t temu 3 morwonarodžene dźeczi. Mjes semrětymi běchu 1 dźeczjo, 3 nježenjene wožobny, 25 ženjených a 15 šwudowjených. Kšchcžených je 82 (84). A Božemu blidu dźešche 1937 (2075) špowjednych a to 772 muži a 1165 žonow. Na ěerbškim Božim blidze ěo wobdželi 170 (192) ludži a to 87 muži a 83 žonow. Šberki wunješechu 632,80 hr. A hodam je žónške towašstwo, laž loni, nimo druhich wužitnych darow sažo 300 žentnarjow briketow na kšudnych jako šymšku pomoz rosdželišo. S zyrkwe wustupi jena wožoba a jena šastupi.

Na pucž.

„Nicžo ěo nještanje přjedny, hacž hodžina pšchindže, kotruž je Bóh poštajił. Sa čož pak je hodžina pšchischka, to ěo štawa, wšchštko druge woštawa težazy, ěo sa haczi a njeńdže dale, byrnjež bychu ěo čžyli wšchštzy čžlowjekojo na šemi roštorhacž. Širótka: Bóh nochze, so by jemu šchto pošajowať na čžadžniki štajił; wón čže jón ěam štajič.“ — Luther.

Pomhaj Bóh!

pšchindže tež dženža našche šopjeńko prajicž a pšhecž do taf někotreho doma, do kotrehož hacž ěem nješchikhadžešche. Wono ěo nadžija, so pak wot nětko jemu t tutnych domow taf někotry wotewrjenny woštanje sa kšždonjedželški šastup. Tohodla prošnymy wo to, so byšchcze ěebi šopjeńko nětk škajali a to tam, hdžez je Wam najpšchihódnišcho: na šarje, na pošcže, w Šsmolerjez čžišchcžerńi abo druhdže. Našche evangeliške ěerbške njeđželške šopjeńko čžitacž rěka: ělužicž ěebi, Eserbštwu, Anješowemu kraleštwu. A to čžzemny tola wšchštzy!

Lištwanje:

A. f. N.: Je dawno hižo w čžišchcžerńi wotodate. —
A. S. w Drj.: Sa tydženišche čžikšlo pšchepošdže, tohodla hašle dženža. Wutrobny dźak. Redaktor.
Sa 5. po Epiph. R. . čž w B. — Sa Septuag. T. w B. — Sa Sexag. S. w B.

Serbske spěwaške

su na předaň w Serbskej knihařni w Budyšinje

Samolšity redaktor šaraj Wurgacž w Nošacžach. — Čžišchcž a našlab Šsmolerjez šchicžišchcžerńje a šlihařnje, šap. dr. t wobow. ruš. w Budyšinje Wuhadža kšžždu šobotu a šlaczi šchštwórcželšnje 108 šjenješotow.